

Jerzy Gula

Nidzica, st. II, gm. loco, woj.
olsztyńskie, AZP 33-61/2

Informator Archeologiczny : badania 30, 271

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

uznawano do tej pory za przypory. Pomieszczenie to prawdopodobnie uległo zniszczeniu w wyniku pożaru i oberwania zbocza. Warstwa z podłogą spoczywała na wyrównanym poziomie o charakterze destrukcyjnym (ciosy kamienne przemieszane z ziemią i zaprawą). Ten poziom destrukcji można wiązać ze znanym ze źródeł zniszczeniem zamku przez wojska Macieja Korwina w roku 1471. Poniżej wystąpiła warstwa odpowiadająca charakterem warstwie kulturowej zalegającej na zewnątrz murów baszty. Znalaziono w niej m.in. bełty. Warstwa ta leżała na żółtej gliniastej ziemi. W jej stropie odsłonięto pozostałość ogniska. Poniżej znajdowały się wychodnie skalne. We wnętrzu baszty, po usunięciu gruzu, natrafiono na ślady silnego pożaru (warstwa popiołu, a pod nią poziom całkowicie przepalanej ziemi i kamieni). Poniżej znajdowała się warstwa ze śladami otwartego paleniska i resztkami zbutwiałego drewna, koncentrującego się w partii centralnej pomieszczenia. Ślady drewna to prawdopodobnie resztki desek lub gałęzi wyścielających środkową część pomieszczenia. Poziom ten, bogaty w zabytki ceramiczne, kości zwierzęce oraz przedmioty metalowe i kościane, zalegał na warstwie wyrównawczej, którą stanowiła glina oraz glina przemieszana ze żwirem. Materiał zabytkowy wystąpił w nim sporadycznie.

Materiały i dokumentacja przechowywane są u Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Nowym Sączu. Badania będą kontynuowane.

NIDZICA, st. II,
gm. loco,
woj. olsztyńskie,
AZP 33-61/2

• miasto późnośredniowieczne

Nadzory archeologiczne przy ul. Kilińskiego 6 i 8 (wykop 2) i Placu Wolności 5 (wykop 3) przeprowadzone przez mgr. Jerzego Gulę. Finansowane przez inwestora prywatnego. Przebadano powierzchnię 97,5 m².

Nowogród Bobrzański, st. 1,
gm. loco, woj. zielonogórskie

patrz: wczesne średniowiecze

OLEŚNICA –
obszar staromiejski,
ul. Sejmowa,
gm. loco,
woj. wrocławskie,
AZP 78-32/-

• miasto średniowieczne i nowożytne (w obrębie murów miejskich)

Ratownicze badania wykopaliskowe wyprzedzające budowę gazociągu w ul. Sejmowej, przeprowadzone w październiku przez mgr. Edwarda Drużyłowskiego (Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska mgr. Edwarda Drużyłowskiego). Finansowane przez Stanisława Burgharda i Tadeusza Rosińskiego – właścicieli firmy Zakład Instalacji WOD. KAN., C.O. i GAZ.

Najstarszą jednostkę stratygraficzną stanowiły otoczaki polne o wymiarach od 3 x 5 do 10 x 5 cm, zalegające na warstwie żółtego piasku, nakryte warstwą drugą, o miąższości 10–12 cm, czarnej, spójnej gleby z domieszką glinki i mierzwy konsystencji półzwartej. Warstwę trzecią stanowiła jednostka stratygraficzna o miąższości od 0,8 do 0,5 m. Nad nią zalegała czwarta – warstwa gleby z soczewkami popielatej gliny, o miąższości 0,2 do 0,5 m. W stropie warstwy drugiej zalegały w profilu fragmenty ceramiki pochodzące z naczyń glinianych barwy stalowoszarej, o XIV-wiecznej chronologii. Odsłonięto również fragment ściany nieistniejącego budynku nr 12 przy dawnej Herrenstrasse. W wykopie A odkryto relikt zabudowy gotyckiej w postaci kamienno-ceglanego obiektu, wzniesionego z eratyków o wymiarach 30 x 20, 20 x 20 i 10 x 10 cm oraz cegły o wymiarach 27 x 9 x 13 i 28 x 9 x 13 cm, na zaprawie murarskiej o zabarwieniu kremowym, z gruboziarnistego piasku z drobinami węgla wapnia. W wykopie B odsłonięto dwa przęsła fundamentu filarowo-łukowego, względnie sklepień piwnicznych na trzech prostokątnych filarach o wymiarach 1,3 m szerokości i 1,3 m wysokości. Rozpięto na nich 2 łęki ceglane szerokości 0,4 m (na 1 i 1/2 cegły). Wysokość strzałki łuku wynosi 0,8 m. Wymiary cegły gotyckiej: 28 x 9 x 13, 28,2 x 9 x 13 i 24,4 x 9 x 13 cm. Jako budulec filaru użyto polnych otoczaków (30 x 25 x 10 cm) i fragmentów cegieł zalanych zaprawą murarską barwy kremowej, z piaskiem przesianym i drobnymi grudkami węgla wapnia. W wykopie D odkryto relikt budowlę wzniesioną w okresie baroku z kamieni i cegieł o wymiarach 28,2 x 12,5 x 7,3 cm, spojonych gliną. Jest to nieistniejący obecnie budynek nr 6 przy dawnej Herrenstrasse. W wykopie E odkryto sklepienie XIX-wiecznej piwnicy i otwór drzwiowy nieistniejącego budynku nr 7 przy dawnej Herrenstrasse. Ścinki i łatki skórzane, drewniane łuczywa oraz fragmenty tkaniny wydobyto z warstwy kulturowej o chronologii średniowiecznej, stwierdzonej w wykopie Pz 4.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Wojewódzkim Oddziale PSOZ Wrocław, Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu i Pracowni Archeologiczno-Konserwatorskiej